

*Др Нада Тодоровић,
редовни професор*

УДК: 316.442:616.98
DOI: 10.46793/UPSSIX.657T

ЕКОНОМСКА НЕЈЕДНАКОСТ У ВРЕМЕ ПАНДЕМИЈЕ*

Резиме

У раду је дат осврт на утицај пандемије на глобална економска кретања, пре свега на економску неједнакост. Пандемија COVID-19 која је проузроковала светску рецесију, поново је ставила у први план како глобалну неједнакост, тако и економску неједнакост унутар појединих земаља. Кузнецова крива као научно откриће из области економије, изворно формулисана, полази од тога да је неједнакост ниска код ниског нивоа дохотка, са привредним растом расте неједнакост, да би при високим стопама привредног раста имала опадајући тренд.

Поставља се питање одрживости Кузнецове криве у данашњем, информатичком, глобалном друштву које се нашло на удару пандемије. У савременој економској литератури, садашњи период раста неједнакости у богатим земљама, као и земљама у развоју, сагледава се кроз Кузнецове циклусе или таласе. Растући тренд глобалне неједнакости може угрозити достигнути ниво привредног развоја и научно-технолошког прогреса.

Кључне речи: *пандемија, економска неједнакост, Кузнецова крива, Кузнецови таласи.*

1. Увод

Економију као науку и данас карактерише одсуство јединствене научне парадигме. Успостављање једне научне парадигме је сложен, вишедимензионалан и дуг процес, а мењање старе парадигме, чини се још дужи. Упркос томе, досадашњи економски развој је показао да су неки догађаји попут индустријске револуције, Велике економске кризе из 1929, октобарске револуције успели у великој мери да доведу до преиспитивања старих парадигми и успореног успостављања нових. Данас, после одмаклог процеса транзиције и глобализације, после велике финансијске кризе из 2008, и на крају

---

* Рад је резултат истраживања на пројекту Правног факултета Универзитета у Крагујевцу: „Усклађивање правног система Србије са стандардима Европске уније”, који се финансира из средстава Факултета.

пандемије изазване корона вирусом која је проузроковала светску рецесију, преиспитују се постојеће научне парадигме и стварају се темељи за нове. Либералне и неокласичне доктрине у економији засноване на свемоћи тржишта и максимизацији профита нису понудиле одговоре за горуће проблеме савременог света. Невидљива рука тржишта је и даље снажна и обликује привредне токове, али није свемоћна, не може да обезбеди економско благостање и да буде у служби одрживог и хуманог економског развоја.

Процес централизације капитала довео је до стварања мултинационалних компанија, а глобализација је допринела његовом убрзању и креирању нове економске слике света на којој доминирају најразвијеније земље које чине зону центра, у односу на неразвијене и мање развијене земље које чине зону периферије.¹

Глобализација је довела до нове међународне поделе рада, до превласти мултинационалних компанија и транснационалног карактера производње која брише све физичке и географске границе. Последњих деценија у окриљу новог глобалног економског поретка дошло је до неслућеног привредног раста, присвајања високих профита, технолошког напретка, трансфера технологија, знања. Упоредо са овим позитивним економским трендовима, догађа се разарање животне средине кроз настојање да се природне силе и екосистеми ставе у службу профита компанија и политичких циљева моћних држава. Све ово изазива опасне споредне ефекте као што су глобално отопљавање, подизање нивоа океана, а све то води у постепено претварање ове наше планете у негостољубиво место за цивилизован развој људске врсте. Открића на пољима као што су биотехнологија, вештачка интелигенција, поред великог научног прогреса нас латентно упозоравају да много тога зависи од људи у лабораторијама.

У оваквом економском амбијенту, у дубоко поларизованом глобалном свету букнуо је корона вирус, прерастао у пандемију и проузроковао светску рецесију. Свет се више не може посматрати само кроз призму неокласичне, либералистичке доктрине и економисти се поново враћају помало заборављеним економским, социјалним, филозофским питањима као што је питање економска и глобална неједнакост.

Економска неједнакост је у великој мери последица глобализације, а у време пандемије је у сфери интересовања економије, политике, права па и хуманистичких наука попут филозофије и социологије. Природа последњих рецесија које су се догодиле у капитализму, као владајућем економском систему, показује да економисти треба да застану са анализом просечних и маргиналних вредности, да се окрену решавању питања која ће жељу за богаћењем и растом профита моћних и развијених кориговати етичким принципима. Оваква развојна стратегија обезбедила би равномернију и праведнију расподелу светског дохотка и била би у служби хуманог и

---

¹ Вукадин, Е., *Економска политика*, Београд, 2007, стр. 204.

одрживог развоја. Економска неједнакост сагледана са свих аспеката, чини се да ће бити предмет интересовања нове генерације економиста и да ће ти научни резултати бити уткани у нове научне парадигме.

2. Одрживост Кузнецове криве у процесу глобализације

Кузнецова крива је велико научно откриће у економији које је послужило за објашњење економске неједнакости која је пратила економске системе у прошлости, садашњости, а сви су изгледи да неће ишчезнути ни у будућности. Педесетих година XX века економиста Симон Кузнец добио је Нобелову награду за ово откриће и по њему је названа Кузнецова крива. Изворно формулисана базира се на неколико поставки. Са привредним развојем и индустријализацијом земље, расту просечна примања и расте неједнакост. Касније та неједнакост опада, што је претпоставља се резултат перманентног привредног раста, што је графички приказано кривом у облику обрнутог латиничног слова U.

Проучавању економске неједнакости се приступа са више нивоа посматрања. Највиши ниво апстракције у економским истраживањима је достигнут када економску неједнакост третирамо као глобалну појаву, што она и јесте и тада се ради о глобалној неједнакости. Глобална неједнакост се не може посматрати и проучавати изоловано од нивоа националних држава и економске неједнакости која се испољава у оквиру националне економије. Отуда се глобална неједнакост дели на неједнакост унутар земаља и разлике у средњем дохотку између земаља.²

Економска неједнакост се у савременом, глобалном друштву не своди само на распон у присвојеним дохоцима већ у имовини у најширем смислу, акумулацији, образовању. Предвиђања у 21. веку показују да ће стопа приноса на капитал премашити стопу привредног раста.³ Уколико се настави тренд да је стопа приноса на капитал изнад стопе привредног раста, то ће повећати економску неједнакост.⁴ Када се узму у обзир сви ови трендови у светској економији, нарочито последњи талас пандемије и глобалне размере тога, онда је јасно да економска неједнакост и глобална неједнакост имају снажно упориште. Поставља се питање да ли Кузнецова крива може да понуди одговор на нове изазове које намеће економска неједнакост.

---

² Милановић, Б., *Глобална неједнакост, Нови приступ за доба глобализације*, Нови Сад, 2016, стр. 6.

³ Брацановић, Н. С., *Економске тенденције, капитал и неједнакости*, Баштина, Институт за српску културу, Лепосавић, св. 51, 2020, стр. 240.

⁴ Под капиталом се у савременим условима привређивања подразумева све оно што обухвата манифестацију индивидуалне, колективне, групне или државне имовине (капитал може бити реални, финансијски, природни, људски ресурс, информатички ресурс).

Све до осамдесетих година XX века Кузнецова крива је била основна алатка економске неједнакости.⁵ Она је у економској реалности била потврђена, јер је неједнакост била ниска код ниског нивоа дохотка, затим је са привредним растом расла и економска неједнакост, да би при високим стопама привредног раста и високом нивоу дохотка почела да опада. Према томе, очекивало се да Кузнецова крива, сходно овим основним поставкама, у најбогатијим земљама где су високе стопе привредног раста, има опадајући тренд и да се неједнакост смањује.

То се и потврђивало све до осамдесетих година XX века, а онда је економска неједнакост у најразвијенијим и најбогатијим деловима света почела да расте, што је актуелизовало питање одрживости Кузнецове криве у реалном економском животу.

Нешто другачији приступ проблему економске неједнакости изложио је Тома Пикети у књизи Капитал у 21. веку, која је наишла на велико интересовање у економској и широј стручној јавности. Он је покушао да реши неке дилеме око опстанка Кузнецове криве, посматрајући економску неједнакост као резултат ванекономских, често политичких фактора.

Тома Пикети тврди да је опадање неједнакости у периоду до осамдесетих година прошлог века резултат политичких превирања, као што су ратови, револуције, настајање нових социјалистичких система. Савременом капитализму према Пикетију иманентна је економска неједнакост, па према његовом ставу Кузнецова крива треба да има облик латиничног слова U, а не обрнутог латиничног слова U како је нобеловац Кузнец првобитно формулисао.⁶ Чини се да би овакав облик Кузнецове криве више одговарао садашњем стању у глобалном друштву.

У економској литератури⁷ из ове области наглашава се ограничен домашај Кузнецове и Пикетијеве теорије о економској неједнакости. Обе теорије су примењиве за одређени временски период. Кузнецова хипотеза се не може потврдити у периоду после осамдесетих година XX века нити објаснити раст неједнакости, док је теоријске поставке Томе Пикетија тешко сместити у период пре XX века (XVIII и XIX век) и објаснити помоћу њих економску неједнакост тога доба.

Нову димензију и шире тумачење Кузнецове хипотезе које би објаснило економску неједнакост новог доба, понудио је Б. Милановић кроз Кузнецове таласе алтернирајућег раста и опадања неједнакости.⁸

Кузнецови таласи нуде објашњења за кретање неједнакости у преиндустријским, индустријским и постиндустријским друштвима. На смањивање и раст неједнакости утицале су злоћудне и доброћудне силе. Доброћудне силе везују се за економске параметре, раст дохотка, технолошке

⁵ Милановић, Б., *нав. дело*, стр. 3.

⁶ Пикети, Т., *Капитал у 21. веку*, Нови Сад, 2015, стр. 15-27.

⁷ Милановић, Б., *нав. дело*, стр. 40-41.

⁸ *Исто*, стр. 41.

иновације, информационе технологије, раст образовања. Злоћудне силе су ратови, револуције, епидемије као што је ова данашња изазвана ширењем корона вируса.

У неразвијеним преиндустријским друштвима неједнакост има тренд раста или опадања у окружењу углавном непромењеног средњег дохотка, а више под утицајем злоћудних сила, као што су епидемије и ратови.

У развијеним друштвима (земљама са растућим средњим дохотком) Кузнецови таласи су се испољавали као резултат испреплетаног дејства доброћудних економских сила и политичких фактора. Први Кузнецов талас у развијеним индустријским друштвима у којима се бележи раст реалног дохотка по глави становника, трајао је од почетка индустријске револуције до осамдесетих година XX века. Он је потврдио изворно формулисану Кузнецову криву која полази од тога да је неједнакост ниска код ниског нивоа дохотка, са растом дохотка расте неједнакост, а при високом нивоу дохотка и привредног развоја неједнакост опада.

Поставља се питање одрживости изворно формулисане Кузнецове криве у данашњем, постиндустријском, информатичком, глобалном друштву. Чини се да су у праву они аутори који садашњи период раста неједнакости у богатим најразвијенијим земљама, као и у земљама у развоју, сагледавају кроз Кузнецове циклусе или таласе, па се неједнакост у богатим земљама објашњава као почетак другог Кузнецовог таласа.⁹

Други Кузнецов талас показује да тренд раста неједнакости произилази из специфичног економског амбијента. То је високо технолошко друштво, које почива на информационим технологијама, економији знања, где се рад супституише капиталом, а сектор услуга постаје носећи сектор у економији.

Производња и услуге постају транснационални, а носиоци те производње су мултинационалне компаније. Моћне међународне финансијске институције и мултинационалне компаније постају творци новог глобалног економског поретка.

Опадајући тренд Кузнецове криве који је указивао на смањење неједнакости која је обележила један значајан период XX века није се односио само на развијене, богате економије у свету, већ и на остатак света, земље у развоју и неразвијене земље. Пад неједнакости у овом периоду економског развоја је резултат како економских (доброћудних) сила чији значај наглашава Кузнец, тако и одређених политичких фактора (успон социјалистичких режима који су промовисали нови систем расподеле дохотка, смањивање прихода од капитала, утицај радничких синдиката).

Растући тренд Кузнецове криве данас су изазвале технолошке иновације, револуција у информационим технологијама, нарочито у богатим земљама, као и социјално раслојавање (губитак средње класе) и раст политичког значаја богатства. Кретање глобалне неједнакости данас и у будућности се не може

---

⁹ Исто, стр. 78.

посматрати изоловано од кретања унутрашње неједнакости. Неједнакост у оквиру одређених земаља, поготову највећих економија света као што су економије САД и Кине се рефлектује на глобалну неједнакост. На кретање глобалне неједнакости одлучујући утицај ће имати две силе и то економска конвергенција и Кузнецови таласи.¹⁰

Економска конвергенција указује на позитивну страну процеса глобализације, и представља приближавање доходака у сиромашним земљама дохоцима у богатим земљама, што се постиже кроз повећане стопе раста земаља у развоју у односу на богате земље. Овако схваћена економска конвергенција води смањењу глобалне неједнакости.

Кретање унутрашње неједнакости прати се кроз различите сегменте Кузнецових таласа, пошто Кузнецова крива изворно формулисана не може да понуди одговоре на кретање неједнакости у савременом глобалном друштву. Земље данас пролазе кроз различите сегменте Кузнецових таласа у зависности од нивоа дохотка и особености економског система.¹¹ Тако, ако посматрамо најснажније и најмногљудније економије света, кинеску и економију САД, оне се могу наћи на различитим сегментима Кузнецових таласа.

У Кини доходовна неједнакост је после осамдесетих година XX века расла, поготову у периоду транзиције из социјалистичких у тржишне економије. Након тога је са даљим убрзаним економским развојем, почела да опада што је у складу са првобитно постављеном Кузнецовом хипотезом. У свакој земљи, па и на примеру Кине, преплиће се деловање доброћудних сила конвергенције и злоћудних сила дивергенције.¹² На једној страни, делују силе конвергенције као што су раст дохотка по глави становника, изједначавање нивоа образовања, потреба за пензионим и социјалним трансферима. Силе дивергенције које на примеру Кине могу променити смер кретања Кузнецове криве и држати неједнакост на релативно вишем нивоу су: растући удео дохотка од приватног капитала, корупције и регионалне разлике у дохотку.¹³

Зато има више смисла и емпиријског основа говорити о силазним и узлазним сегментима Кузнецових таласа, него о Кузнецовој криви онако како је формулисана педесетих година XX века. Опште познати тренд је да је неједнакост у расподели дохотка у већини развијених земаља после осамдесетих година XX века расла, што је довело у питање одрживост Кузнецове криве. Неједнакост је довела до пораста сиромаштва, нарочито у САД и Великој Британији, где је сиромаштво порасло за 2,4% у САД и 5,4% у Великој Британији у периоду осамдесетих и деведесетих година XX века.¹⁴ Богате економије попут

¹⁰ Исто, стр. 171-172.

¹¹ Исто, стр. 131.

¹² Брацановић, Н. С., *нав. чланак*, стр. 242.

¹³ Милановић, Б., *нав. дело*, стр. 172-173.

¹⁴ Haton, V., Gidens, E., *На ивици-живети са глобалним капитализмом*, Београд, 2003, стр. 133.

економије САД могу пролазити различите фазе Кузнецових таласа. За очекивати је да се економија САД налази у првом сегменту другог Кузнецовог таласа где неједнакост расте и томе доприносе силе дивергенције, као што су велика концентрација капитала у рукама богатих, политички утицај богатства, симбиоза доходака од рада и капитала. Да ли ће силе конвергенције (доброћудне силе) однети превагу и променити смер кретања другог Кузнецовог таласа остаје да се види. Прогнозе су неизвесне, много тога зависи од економских политика које се воде и од глобалног управљања у коме економија и влада САД има велико учешће.

3. Глобална неједнакост и пандемија

Процес глобализације као вишедимензионалан процес довео је до прекрајања економске мапе света. Отпочео је крајем XX века као процес интернационализације производње, прекограничног сељења рада и капитала, либерализације у сфери трговине и финансија. Наставио се у XXI веку кроз нове појавне облике у чијој основи су информационе и технолошке иновације које доприносе скупљању простора, скупљању времена и ишчезавању граница.¹⁵ Као негативне стране глобализације у литератури се обично наводе економска неједнакост и сиромаштво.¹⁶

Глобализација треба да допринесе смањењу економске неједнакости и сиромаштва. То је у извесној мери постигнуто последњих година захваљујући успону групе нових економија (земље *BRICS*-а), што од стране водећих економских теоретичара XX века није било ни наговештено. Земље *BRICS*-а, обухватају групу земаља коју чине Бразил, Русија, Индија, Кина и Јужна Африка. Развој ових земаља довео је до израженије конвергенције доходака, јер су се доходи у сиромашним земљама приближили доходима у богатим земљама. Економије у развоју почеле су да остварују више стопе раста по глави становника него богате земље. То азијско сустизање Запада било је врло импресивно. Земље *BRICS*-а остварују динамичан раст БДП-а, имају велике природне ресурсе, заузимају 30% светског копа и њихово становништво чини 40% светске популације.¹⁷ Економска снага ове групације земаља огледа се у располагању великим девизним резервама, великом учешћу у глобалној производњи у светском БДП-у.

---

¹⁵ Јовановић Гавриловић. Б., *Глобализација, национална економија и одржив развој*, Економска политика и привредни развој, тематски зборник, Економски факултет Београд, 2008, стр. 93.

¹⁶ Веселиновић, П., *Утицај процеса глобализације на развој националне економије*, Економска политика и привредни развој, тематски зборник, Економски факултет Београд, 2008, стр. 244.

¹⁷ BRICS, *The BRICS Report 2012*, India: Oxford University Press, Oxford, 2012.

Предвиђа се да би учешће Кине и Индије у глобалном БДП-у у 2030. години прешло учешће САД, Јапана и Еврозоне заједно.¹⁸ Све ове промене су допринеле успостављању нове глобалне равнотеже, смањењу сиромаштва и глобалном расту средње класе. Деловање сила економске конвергенције и Кузнецови таласи су обликовали глобалну неједнакост на почетку XXI века. Глобалном свету поред свих ових процеса догодила се и пандемија изазвана корона вирусом. Пандемија спада у злоћудне силе које су додатно оснажиле питање глобалне неједнакости. Процес глобализације који је настављен у XXI веку смањило је глобалну неједнакост кроз јачање нових економија, пре свега земаља централне Азије које су сустигле европске економије и економију САД. Међутим, пандемија која је проузроковала светску рецесију поново је ставила у први план како глобалну неједнакост, тако још израженију неједнакост унутар појединих земаља. Светска солидарност је изостала, глобално управљање се показало као неефикасно. Медицинска опрема и вакцине су дистрибуирани на неравноправној основи. Вакцине против заразних болести као што је *COVID-19* су јавно добро и требало би да буду под једнаким условима доступне свима. Уместо правичне расподеле вакцина, сходно принципима социјалне правде, приступ вакцинама олакшан је за најбогатије и најразвијеније земље, што се одразило на животни стандард и здравље становништва у неразвијеним земљама. Посебно је било недопустиво за високо развијено глобално друштво у доба дигитализације да се уведе рестрикције за трговину медицинском опремом, што се догодило почетком 2021. кроз ограничавање трговине медицинском опремом са Индијом.¹⁹ Земље чланице ЕУ нису испољиле прокламовану европску солидарност на делу, већ су се затвориле у своје националне оквире и окренуле заштити сопственог становништва. Пандемија је проузроковала додатну глобалну неједнакост и унутрашњу неједнакост.

Високи степен глобализације светске привреде, омогућио је брже преношење кризе изазване појавом *COVID-а 19* између земаља. Макроекономски показатељи су се разликовали од земље до земље, али су глобална економска кретања указивала у скоро свим земљама које су захваћене пандемијом на пад БДП-а, раст стопе незапослености, раст сиромаштва, негативне стопе економског раста, што је све генерисало додатну неједнакост. Економски посматрано, садашња пандемија је изазвала поремећаје на страни агрегатне тражње и агрегатне понуде. Ипак, ова рецесија за разлику од досадашњих изазвана је шоком агрегатне понуде.²⁰ Смањење агрегатне понуде изазвала су периодична затварања у оквиру епидемиолошких мера превенције,

---

¹⁸ Johanson, A., *Looking to 2060; Long-Term Global Growth Prospects; A Going for Growth Report*, OECD Economic Policy papers, OECD Publishing, No. 3/2012.

¹⁹ Томић, М., Антонијевић, М., Пејовић, Б., *Утицај пандемије COVID-19 на кретања СДИ – искуства Србије*, Економске идеје и пракса, бр. 42/2021, стр. 56.

²⁰ Прашчевић, А., *Економски шок пандемије COVID-19- прекретница у глобалним економским кретањима*, Економске идеје и пракса, бр. 37/2020, стр. 12.

што је проузроковало пад производње, запослености, продуктивности, прекид у глобалним ланцима снабдевања. Према подацима Светске банке БДП је на глобалном нивоу опао у 2020. години у односу на 2019. за 4,3%. Запажа се тренд осетнијег пада БДП-а у развијеним економијама: 5,4% САД, 7,4% Јапан, 3,6% ЕУ, док су земље у развоју претрпеле укупан пад БДП-а око 2,6%.²¹

Оно што се посебно одразило на раст економске неједнакости на унутрашњем и глобалном плану и раст сиромаштва је незапосленост. По расту стопе незапослености поготову у појединим секторима (угоститељство, туризам, саобраћај) ова пандемија се пореди са Великом депресијом из периода 1929-1933. Стопа незапослености у ЕУ у 2020. кретала се око 9%, а у 2021. је пала на око 7%.²² Незапосленост је погодила и економију САД још драстичније, где се у првим месецима пандемије кретала чак око 14,7% у априлу 2020. што је 20,5 милиона изгубљених радних места само у једном месецу трајања пандемије.²³

COVID-19 је букнуо у најмногљуднијој земљи света у Кини и та дешавања су потресла светску економију. Пад кинеског БДП-а у првом кварталу 2020. за 6,8% у односу на исти квартал претходне године драстично се одразило на светску економију, с обзиром да је Кина најважнији светски произвођач и битна карика у ланцу производње и снабдевања на глобалном нивоу.²⁴ Међутим, и поред економских губитака кинеска економија је међу првима превазишла епидемију, делом због виталности здравственог система, улагања у проширење болничких капацитета и државне контроле здравственог система.

Пандемија која је изазвана вирусом *COVID-19* указала је на стабилност савремених модела капитализма, као и виталност здравствених система у оквиру тих модела капитализма. Досадашња искуства из пандемије указују да је највећу рањивост на ударе пандемије показао либерални капитализам који има профитну (тржишну) оријентацију и модел приватног здравственог осигурања који је типичан за овај модел капитализма. Капитализам социјалне демократије, подржављени капитализам кинеског типа и подржављен здравствени систем показали су већу отпорност на ударе пандемије.

Последице пандемије су показале да пораст неједнакости постоји у свим сферама друштвеног и економског живота и да се мора започети у свету пројекат за једнакост и одрживост. Колику глобалну неједнакост је изазвала пандемија показују истраживања Оксфам (*Oxfam International*) која се базирају на неким кључним хипотезама. Пандемија је проузроковала највећи пораст неједнакости у готово свим земљама. Према овим истраживањима могло би да прође више од једне деценије да се милијарде најсиромашнијих људи опораве

---

²¹ World Bank, Global Economic Prospects report (2021).

²² Прашчевић, А., *нав. чланак*, стр. 16.

²³ *Исто*, стр. 17.

²⁴ *Исто*, стр. 14-15.

од економског удара пандемије, док је 1000 најбогатијих људи света надокнадило губитке од *COVID-а 19* за само 9 месеци.²⁵

Негативни економски и финансијски ефекти пандемије на глобалном нивоу условиће промене у глобалном управљању, које ће ићи у правцу смањења глобалне неједнакости, као и промене образаца унутрашњих економских политика националних држава, које ће бити више окренуте обезбеђењу хуманог и одрживог економског развоја и принципима солидарности и социјалне правде.

*Nada Todorović, Ph.D.,
Full-time Professor*

ECONOMIC INEQUALITY DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Summary

In this paper the author presents the overview of the impact of the Covid-19 pandemic on the global economic trends with the focus on the economic inequalities. The Covid-19 pandemic that has caused the global recession, has also brought to the surface the issue of global inequalities, particularly exposing the economic inequalities. The Kuznets curve, a scientific achievement in the field of economics, as originally formulated suggests that the level of inequality is low when an economy's income is at low level, that is, the income inequality increases with economic development and then tends to decline when the country attains a higher income level.

However, the sustainability of Kuznets curve is questioned today in the current circumstances of global information society struck by pandemic. Modern economic literature views the contemporary growth of inequality in wealthy countries, as well as in developing countries, through the prism of Kuznets cycles or waves. The growing trend in global inequalities may threaten the attained level of economic growth and scientific and technological progress.

Key words: *pandemic, economic inequality, Kuznets curve, Kuznets waves.*

---

²⁵ weforum.org/agenda/2021/01/covid19-inequality-virus-report-oxfam/ доступно на сајту 25.01.2021.